

Előfizetési árak:

Kisbolti árak: 10 forint — kr.
Félévre: 5 — — —
Ny. g. évf. 2 — — — 50 —
Egy hóra: — — — 25 —
Egyek szám ára 1 kr.

Kiadóhivatal:

PROSITT, Király-utca 4. sz.
Az arany hajo szállóval szemben.
nová az előfizetések és a lap az átküldésére vonatkozó felszólalások megkötődnek.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPI LAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Máriá-utca I-ső szám
I EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek i ő

Egy alispán az államosításról.

Pécs, 1895. április 23.

Bánffy báró husvétii híres nyilatkozatában őszintén kijelentette, hogy a közigazgatás államosítását nem képes keresztülvinni s ezért kilátásba helyezte, hogy még egyszer lesz tisztújítás a vármegyén, természetesen a kormány hatalmi súlyának latbavetésével.

Ez a ministeri kijelentés nagyon furhatta az oldalát egy alispánnak, ki már nagyon is szeretne a hatodik vagy hetedik rangosztályba besorozva lenni, hogy a további kapaszkodásnak mi sem álljon utjában, hanem az alulról felfelé kapaszkodók tolják feljebb arról a lépcsőfokról, melyre ők szeretnének felhágni. Pár nap előtt ugyanis megjelent a törvényhatósági közigazgatás reformjáról egy füzet, melynek szerzője „Egy Alispán”, s melyben ez az alispán-szerző segítségére siet a gyámoltalan Bánffynak, megoldván az államosítás egész gordiusi csomóját egy hét paragrafusos törvényjavaslatban.

Az „Egy Alispán” azonban alaposan félreértette Bánffy nyilatkozatát, ha azt hitte, hogy a mostani kormány azért nem vállalkozik a közigazgatás reformálására, vagy államosítására, a mit a fölületesen gondolkozók azonos fogalomnak tartanak, mivelhogy nem tudná elkészíteni az erre vonatkozó törvényjavaslatot. Ha nem is a miniszterelnök vagy a belügyminiszter maga, de az alattuk működő miniszteriumokban bizonyosan van elég arra való erő, kiknek az ily javaslatok elkészítése gyerekjáték s azért bizony az „Egy Alispán” nem találta fel a Kolumbus tojását, mikor törvényjavaslatot faragott; patentot csak arra kapna, ha feltalálta volna a módját annak, hogyan lehetne annak elfogadását a törvényhozásnál biztosítani, mert itt a bökkenő és nem a javaslat hiányában.

„Egy Alispán” annyira nem gondolt a parlamentáris akadályverseny nehézségeire, hogy abban a boldog reményben ringatja magát, mikép az ő javaslata mint törvény 1896. évi január elsején már életbe léptethető is lenne. Naiv reménykedése egy államosítatni kívánó jámbor halandónak!

Bánffy báró a parlamenti helyzet minden

esnija-binjának ismerete mellett nem mer vállalkozni az államosítás keresztülvételére a törvényhatósági önkormányzat szélesebb körű szabályozása, a közigazgatási bíróság szervezése és a szolgálati pragmatika, mint az állami hatalom tulkapásai ellen nélkülözhetetlennek tartott garanciális törvények egyidejű életbeléptetése mellett sem; az „Egy Alispán” pedig semmiféle aggodalmat nem táplál az iránt, hogy az javaslata, mely semmi mást nem foglal magában, mint a törvényhatóságok választási jogának egyszerű konfiskálását a kormány javára, mindenféle junktim mellőzésével, a legközelebbi ujesztendő napján életbeléptethető törvényné válhatik.

Ez az alispáni rőpirat ismét újabb tanúbizonysága a függetlenségi és 48-as párt által hirdetett amaz igazságnak, hogy a közigazgatás reformja csak ürügy a központi kormányhatalom kiterjesztésére; a törvényhatóságok önkormányzati hatásköre, a polgárok jogainak biztosítása a közigazgatás tulkapásaival szemben, a tisztviselők függetlenítése jogaik és kötelezségeik pontos megállapítása által; mindezek mellékes dolgok; fő, hogy a miniszter szabadon nevezhesse ki a tisztviselőket, s hogy ezek beosztassanak a ranglisztába.

Furecsa dolog, hogy az „Egy Alispán” az államosításra lyukad ki abból az általa felállított s mindenki által igaznak elismert tételből, hogy „nem paragrafusok gyártásával kell rendezni a köztörvényhatóságokat, és községeket, hanem munkabíró községek, hazafias és hivatott tisztviselők biztosításával.”

Hát az állami kinevezés biztosítani fogja ezt? — Erre a kérdésre határozottan nemmel felelünk, mert közigazgatásunknak nem az a baja, hogy választott tisztviselők kezébe van letéve, hanem az, hogy a kormány a közigazgatást kortesesszéközül használja fel. Mig ez meg nem változik, addig jó közigazgatásról szó sem lehet, akár valasszuk a tisztviselőket, akár a kormány nevezze ki őket.

Törvényhatósági életünk legveszélyesebb kinyívása, hogy minden vármegyében egy-egy hatalmas klikk tartja kezében a hatalmat; de hát kérdjük, nem-e a kormány növesztette meg szarvait

a vármegyékben tapasztalható klikk - uralomnak az által, hogy főispánjai utján pártérdekből formális paktumokat köt a klikkekkel? Ha a klikk támogatja a kormányt és beszolgáltatja a kikötött mennyiségű mamelukot a képviselőházba, akkor szabad keze van odahaza; a főispánnak törvényben biztosított nagy hatalma csak a klikk-érdek védelmére szolgál s nem a jó közigazgatás biztosítására.

Ez a viszony pedig cseppet sem fog változni az államosítás után sem, mert a klikk akkor a miniszterekkel fogja kineveztetni azokat, kiket most a közgyűlés által választat, mert különben beszűnteti a mameluk-liferálást.

Ha igazán javítani akarják a közigazgatást, tiltsák el első sorban a kormányt s a közigazgatási tisztviselőket a korteskedéstől, a főispánok érdemeit pedig ne a szerint mérlegeljék, hogy mennyi kormánypartii képviselőt tudnak megválasztatni, hanem hogy mennyire képesek hatályos és szigorú felügyelettel minden visszaélést vagy hanyagságot a közigazgatásban megtorolni, tekintet nélkül arra, hogy kit ér igazságosan sújtó kezük.

A törvényhatósági bizottságokat pedig állítsák össze odavaló független elemekből, kik a klikktől nem várnak semmit, de nem is félnek tőle; mert a klikkek erejét képezi fölfelé a kortesérdek, lefelé pedig a bizottsági tagok uralása. Mindaddig, mig a közigazgatást ellenőrizni hivatott törvényhatósági közgyűlésnek tagja lesz az alispántól kezdve az utolsó falusi jegyzőig minden közigazgatási tisztviselő, a vármegyékben a klikkek hatalmát megtörni nem lehet, mert a feltétlen hatalmukban levő emez elemekkel mindig uralhatják a törvényhatósági közgyűlést.

A közigazgatási tisztviselő ne legyen kortes, a törvényhatósági bizottság pedig ne legyen vak eszköz, hanem független polgárok ellenőrző testülete az ellenőrzendő kizárásával; ez a titka a jó közigazgatás megteremtésének, nem pedig a ministeri kinevezés.

* Magyar főudvarmesterei hivatal. A

király Apponyi Lajos gróft kinevezte magyar kir. főudvarmesterré és mar megkezdtek a lakásául és hivatalául szolgáló helyiségek berendezését a budai

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Késő bánat.

Péter és Pál, amint már a nevük is mutatja, ikrek voltak, de azért igen különböző vonalkattal valának megalkodva. Mindakettien gimnazisták voltak ugyanis, de mig Péter igen szorgalmasan tanult és jól viselte is magát, — addig Pál csak afféle tiszteletben gimnazistának volt nevezhető. Ő a maga koráért eszével inkább a valódi ó klasszikus jellegű test gyakorlatokhoz vonzódott, semmint a szintelen könyvstudiumokhoz.

Reggel az ikrek mindig együtt indultak az iskolába, de Pál a koronaherceg utca élenkebb forgalmu cipőüzletei előtt rendszeren elmaradt. Itt dicséretes türelmet volt képes kifejteni abban, hogy bevárja, mig egyik-másik kereskedésből valamely fejlettebb testalkatú iparostanone jön ki az utcára. Pál ugyanis nagy érzékkel bírt a lovagiasság szabályai iránt és vézna kis fiukat sohasem támadott meg. Ellenben ha valami pirosposztag, tömzsi inasgyereket pillantott meg, abba rögtön befékötött. Elhez különböző taktikai eszközökkel is rendelkezett. A nála kisebbeket egyszerűen megficskázta, — nagyobbakat pedig sértő szavakkal szokta volt illetni. Azt kiáltotta például feléjük:

— Cukrász!

A lábbeli ipar növendékei e meggyalázó kifeje-

zés hallatára rendszeren nekimentek Pálnak, amiből aztán igen kínos utcai jelenetek szoktak kifejlődni.

Egy alkalommal, midőn egy szerencsétlenül járt cipésznek a balfülcimpája ott maradt a haretéren, — a suszter kínos üvöltésére közbelépett a sarki rendőr is és Pált a kapitányságra kísérte. A rendőrfogalmazó igen erőlyesen vállatóra fogta a fiút:

— Miért verekedett uraságod?

— Testedzéstől kérem. Mert meus sana in corpore sano, — erős lélek csak erős testben lakozhatik, — amint azt bizonyára tudni méltóztatik.

A fogalmazó jegyzőkönyvet vett fel a dologról, és átírt a gimnázium igazgatójának meg az ikrek édesapjának. Az igazgató Pált egyszerűen kiesapatta, az édesapa pedig súlyos házi fenyítékben részesítette a gyermeket. A jellemszilárd Pál ezt nem akarta eltűrni és megszökött hazulról. Hosszu barangolás után elért a városligetbe és ott beállt atléta-inasnak Barokaldíhoz. De az izmos fiu csak rövid ideig maradt itt, mert nem sokkal azután a művészek Eldorádójába, Oroszországba került.

Tizenöt év mult el azóta, s a szorgalmas Péter hirt sem hallott testvér felől. Ő maga mindig jól tanult, letette az érettségi vizsgálatot, segédelekkönyvvezető lett, megházasodott és két nagyon vészesegény leánykával szaporította a gyermek betegségek statisztikáját. Pétert különben az állandó szellemi munka és a szegény kishivatalnoki életmód nagyon megviselte. Vézna, hipokondrius bürokratává lett maga is, aki haragszik az egész világra, mert nincsenek rendben a tengéleti szervei.

Péternek egyszer akadt valami ötven forint mel- lékkeresete. Épp vasárnap lévén, elment a családjával a Renz cirkuszába, ahol a bevezető póni ugratások után általános szenzáció közt lépett a manézsba Pabellino, a kaliforniai bajnok.

Pabellino hatalmas atléta volt, aki már Robinettit is földhöz vágta egyszer. Mellét több világhírű cserkesz fejedelmektől nyert kitüntetések díszítették és zöldselyem trikoja ragyogott az aranyhímzéstől. Elasztikus léptekkel jött ki a porondra és urias orrhangan szólította fel a közönséget versenybirkózásra.

A közönség soraiból egymásután léptek elő a legpompásabb székkállalógyenyek, tűzérkáplárok, akik ostromágyukat voltak képesek a helyükből elmozdítani. — és egyéb külterületi Góliátok. Pabellino valamennyit szabályszerűen földhöz vágta és végezettül temérdek tapsot aratott. A páholyokból virágokat röpítettek feléje, ő maga pedig győzelmes mosolygással hajlongott a magas arisztokrácia jelenlévő tagjai előtt.

Ebben a pillanatban a szegény, gyöngye Péter a Pabellinoban, a népszerű atlétában felismerte öcsesét, az elveszett Pált. És Péter szívét véghetetlen fájó önvád, meg keserűség fogta el. Komor tekintetét a cirkusz homokjára szegezte és anélkül, hogy a családjának szolt volna valamit, — halkan mormogta maga elé:

— Ah, miért is oly ritkán verekedtem zsenge gyermekkoromban!...

Pa pp Dániel.

várban. Löwenstein lovag udvari titkár e célból már budapesten időzik. A magyar főudvarmesteri hivatalhoz Jäger udvari furirt és Maszák udvari fogalmazót osztják be s azonkívül még 9 tisztviselőt. A hivatal állandóan Budapesten lesz. Az új hivatal nem érinti Hohenlohe herceg főudvarmesternek, a ki immár egy negyed század óta viseli e tisztet, hatáskörét. Hohenlohe herceg úgy, mint eddig, ezennel is fungálni fog a Magyarországon lejátszó udvari aktusoknál és budapesti magyar főudvarmesteri hivatal állandó kontaktusban lesz a bécsi főudvarmesteri hivattal. — Egyuttal rendelkezés történt az iránt, hogy a magyar udvarmesteri hivatal a bécsinek nem koordinálva, hanem szubordinálva legyen és csak mintegy a bécsi főudvarmesteri hivatal fiókjaként szerepeljen.

A kereskedelem átalán.[†]

Az alacsony gabonárak, a filloxera pusztítása, a kivitel hiánya kamarai kerületünkben úgy a nagy, mint a kiskereskedők tulnyomó részét válságos helyzetbe hozta tavaly. A rossz üzletmenet és rossz fizetési viszonyok ellen hangoztatott panaszok annyira alaposak és oly általánosok, hogy valóban csudálni lehet, miszerint a bukások nagyobb mérvet nem öltöttek. Csőd ugyanis kimondatott a pécsi kir. törvényszék területén 8, a kaposvárinál 8 s a szegzárdinál 10. De majdnem ugyanannyi volt a kamara területén a csődön kívül való kiegyezések száma. A kereskedelmi forgalom csökkenését mutatják a vasuti forgalmi adatok is. Csak magában a pécsi állomáson tavaly az árufeladás 50.000, az áruleadás (és pedig csak az idegen, tehát nem m. kir. államvasuti pályákról érkezett áruk leadása) 92.010 q volt kevesebb az előző 3 év átlagánál. Megjegyezzük azonban, hogy e foglatkozás nagy része úgy a fel-, mint a leadásnál a borra esik.

Exportkereskedelmünk nem lendül fel azon arányban, a melyben évenként külkereskedelmi célokra költünk. A mindenfelé kötött kereskedelmi és vám-szerződésekkel elért vívmányokból e kamara területe kereskedelmének vajmi kevés jutott. Az Oroszországgal kötött kereskedelmi szerződés ránk nézve csak azt eredményezte, hogy Magyarországnak sikerült a gabonavám tekintetében az orosz részről kívánt kedvezményeket megtagadtatni. A pécsi kamara területtől ez idő szerint és az adott viszonyok között nagy nehezen talán csak bort exportálhatunk, de az meg — nincs. Minden egyéb áru be- vagy kivitelét illetőleg Oroszország e kamara területére semmi jelentőséggel sem bír. Ha az Oroszországgal kötött kereskedelmi szerződéssel előnyöket lehet elérni, akkor azokat csak Ausztria érheti el. A Romániával tavaly kötött szerződésre már több súlyt fektetünk. Igaz, hogy jelenleg e kamara területén csak 6 cég diésekedhetik Romániába való kivittel, de tekintve, hogy az osztrákmagyar román vámháború előtt Romániában sok és jó piacunk volt, hogy a közlekedés ma oda gyorsabb és olcsóbb s hogy a tavalyi szerződéssel a felmerült érdekellentétek kiegyenlítővé vannak, reméljük, hogy az ott már birt teret nagy részben legalább ismét elfoglalhatjuk.

A külföldi, különösen pedig osztrák kereskedői utazók, a kik nem kizárólag minta szerinti megrendeléseket gyűjtenek, hanem kész árukat hordva magukkal, azokat a szállodákban vagy házról-házra járva árúsítják, tavaly ismét nagy számban lepték e kamara területét. Ez türethetlen invázió, mert itt reciprocitásról szó sem lehet, a mennyiben nem tudunk olyan magyarországi céget, melynek megbízottja Ausztriában árukat hordva magával, azokat szállodákban vagy házról-házra járva árúsítaná el[†] s mert a külföldi, illetve az osztrák kereskedői utazók említett eljárása az Ausztriával kötött kereskedelmi és vám-szerződés XIV. cikkébe ütközik, mely csak azt engedi meg, hogy „az egyik terület iparosai és kereskedői felvannak jogosítva a másik területen gyártmányukat bi zománnyba adni, fióktelepeket és raktárakat, ugyanazon feltételek alatt mint a belföldiek, állítani, megrendelésre dolgozni, megrendelt munkát mindenütt végezni, megrendeléseket és aláírásokat gyűjteni és vételeket eszközölni.“ Áruknak házról házra járva vagy szállodákban való elárúsításáról az egész szerződésben semmi említés sincs téve, — tehát nincs megengedve.

A pénzügyminiszteriumnak azon rendeletével, mely szerint az ilyen utazók III oszt. kereseti adóval rovdandók meg, a vizsásgon éppen semmi sem lesz segítve. Illuzórius az egész rendelet, mert abban ki van mondva, hogy „az adó kivétele és beszédese akként történik, hogy a pénzügyigazgatóság adójavaslatával azzal kézbesítetik az illető utazónak, hogy a javaslatba hozott adóösszeget az állami vagy városi adópénztárba rendes lakhelyének bejelentése mellett fizesse be, a hol annak idején a végleg megállapított összeg vele közöltetik.“ Azt azonban nem tudjuk elképzelni, hogy a pénzügyigazgatóság az adójavaslat

kézbesítése végett, különösen oly helyeket illetőleg, hol pénzügyigazgatósági székhely nincs, hogyan fog a 24—48 órára letelepedett kereskedői utazó megérkezéséről s annak házalási szándékáról tudomást szerezni. Ide s tova egy éve áll fen ezen rendelet, de tudunkkal ennek révén a házról házra járva árúsító kereskedői utazóktól egy fillér adó sem folyt be a kincstárba s a jövőben sem fog befolyjni. Különben egy törvénybe ütköző keresetnek csak elvben való megadótatása is az állam etikai hivatásával nem egyeztethető össze.

Az árusításnak ily módja először is nem áll a közönség érdekében, kárt okoz kereskedőinknek, ellenkezik törvénnyel és szerződéssel, tehát — egyszerűen betiltandó.

Az országos „katolikus“ fogyasztási szövetséget kiküldött ügynökei által kamarai kerületünkben tavaly ismét életjelt adott magáról. Ügynökei ugyanis ismét helyi fogyasztási szövetségek alakításában dolgoztak, eddigelé azonban csak annyi eredménnyel, hogy több helyütt a népet érdekeik védelmére felhívták, a kereskedőket ócsárolták és beiratási, alapítási díjakat szedtek fel. Nagyon sajnálatos, hogy az ilyen ügynökök működéséről az illetékes hatóságok tudomást nem vesznek, még akkor sem, midőn a felekezeti és osztálygyűléseiket tanait az összetoborzott tudatlan falusi nép előtt hirdetik.

Az 1891-ben az akkori pénzügyminiszter által Pécsnek ígért vámhivatalt még máig sem kaptuk meg, noha kimutattuk, hogy Pécsnél előbb illeti meg egy vámhivatal, mint akárhány más várost, mely ilyen hivattal már régebben bír. Idegen vaspályákról (tehát a m. kir. államvasutak összes vonalainak kizárásával) Pécs állomásra érkező áruk mennyisége a legutóbbi 3 év forgalmának átlaga szerint 584 088 q t tesz ki, minek legalább is $\frac{1}{2}$ része vámlejárás alá vett árukból állott. Hogy milyen hátrányok erednek a Pécsre szóló különféle áruknak pl. Passau, Marburg vagy Bécsben való elvámolásából, azt nem kell bővebben fejtegetnünk.

Egy vámhivatalnak Pécsnél leendő feiállítására azzal is meg van könnyítve, hogy annak kezelését a pécsi m. kir. adóhivatal bélyegraktári s gazdasági osztályára lehetne bízni, maga a hivatal pedig a legközelebb kibővítendő pécsi pályaudvar és indóház valamelyik újabb helyiségében megfelelő elhelyezést nyerhetne. Legyen szabad e helyütt is ezen jogosult igényünket ismételten a magas pénzügyminiszterium figyelmébe ajánlani. Nem kevésbé jogosultnak tartjuk a pécsi adóhivatalnak pénzváltási teendőikkel leendő felruházása iránt való kérelmünket is.

(Folyt. köv.)

Hírek.

Pécs, 1895. április 23.

— (**Lapunk új otthona.**) A „Pécsi Figyelő“ szerkesztősége ma hurcolkodott át kiadónk saját házába, a Mária utca 1 sz. ház első emeletére. Itt készül ezután a „Pécsi Figyelő“ teljesen, a mennyiben a nyomdai helyiség ugyanennek a háznak földszinti részében van elhelyezve. Levelezőinknek, külső dolgozó társainknak örömmel hozzuk e változást tudomásukra, hogy minél gyakrabban kereszenek föl bennünket új otthonunkban.

— (**Nemes célu adományok és alapítványok.**) Erreth János városunk országgyűlési képviselője, nagynénje Mayer Terézia és öccse Erreth Lajos dr. közkórházi igazgató nevében is következő beadványt intézte Pécs sz. kir. város tanácsához:

„Tekintetes Tanács! A magam és nagynéném Mayer Terézia s öcsém Dr. Erreth Lajos nevében, néhai nagybátyám Mayer Antal és nagynéném Mayer József emléke iránti kegyelet érzetétől áthatva, bátorodom a Tekintetes Tanácsnak szíves elfogadás végett a következő előterjesztést tenni:

A pécsvárosi Rudolfinumban a gyermekek életkoruk 14 évéig neveztetnek s ezen életkor elérével az intézetből minden anyagi segély nélkül elbocsátatván, saját sorsukra bízotnak. Tudjuk azt, hogy a gyermekek neveltetése az intézetben a leg gondosabb s szigorú erkölcsi alapon nyugszik, de az élet, fájdalom vajmi sok szomorú példát nyújt arra, hogy a gyermeket szívből becsepegtetett erkölcsi érület, ha erős alapot képez is, de még önmagában meg nem öv minden körülmények között a süllyedéstől, vajmi gyakran a bizonyos korig szigorú ellenőrzés alatt álló gyermek egyszerre saját elhatározására hagyatva, a jó és rossz kellő mérlegelési képessége hiányában avagy elégtelenségében a feléje irányuló csábók kísérléteinek az életfentartási ösztön hatása alatt ellenállni nem tud, a nevelés kijelölt jó irány helyett ennek ellenkezőjébe téved, a melyből visszaterés csak ritkán, fájdalom, nagyon ritkán észlelhető — s sok esetben történik ez csak azért, mert a gyermek magára hagyatása első pillanataiban, első napjaiban addig is, míg életpályája megválasztása s ezzel önfentartása irányra kijelölésére magát elhatá-

rozhatta, nélkülözve azon néhány garast, a melyen magának legalább kényeret szerezhett volna.

Tudomásunk szerint a Rudolfinum oly alappal nem bír, a melyből az intézetből kibocsátott gyermekek kibocsátásuk alkalmával némi csekély segélyben részesíthetnének. Ugyanazért ily nézetünk szerint nagyon kívánatos alap létesítéséhez, ha csak egy kis összeggel is kezdeményezőleg hozzá járulni szándékozván Pécs sz. kir. város közönségének „Mayer Antal alapítványa“ címén 2000 frt. irván Kétezer forintot ajánlunk fel azon egyedüli rendeltetéssel, hogy ezen összeg külön kezeltesse s ennek kamataiból minden egyes a pécsi Rudolfinumból az életbe kibocsátott gyermeknek kibocsátása alkalmával, első életfentartási szükségletei fedezetésére 10—15 frt. fizetessék ki. Tudtatában vagyunk annak, hogy ezen segélybeni részesíttetés nem minden gyermeknél fogja eredményezni azt, a mit mi avval célozunk, de ha a cél csak arányi számmal, akár csak egynél is el fog éretni, ezen egy életnek az erkölcsi alapon való megtartása is ily alap létesítésének üdvösségét megdönthetetlenül fogja igazolni.

B Felajánlunk Pécs szab. kir. város közönségének ugyan „Mayer Antal alapítványa“ címén további 2000 frt. irván Kétezer forintot azon egyedüli rendeltetéssel, hogy ezen összeg is külön kezeltesse s ennek kamatai néhai Mayer Antal elhalálása évfordulóján, tehát mindenkor április hó 13-án az ugyanakkor a pécsi közkórház kápolnájában az elhunyt lelki üdvéért tartandó kis mise után a pécsi sinlők házában elhelyezett szegények közötti vallásra való tekintet nélkül, egyenlő arányban osztassanak fel. A mise évenkénti megtarthatására ugyan külön kezelendő 50 frt. azaz ötven frtot ajánlunk fel.

C. A pécsi közkórház kápolnája köztudomás szerint oly elhagyott állapotban van, hogy az a benne megjelenő hívek áhitatérzetére csak zsidbasztólag hathat. Ezen kápolna kifestetése s az evvel összekötött egyéb helyreállítási költségek fedezésére néhai nagynéném Mayer József emlékének kegyeletes fentartásául felajánlunk Pécs szab. kir. város közönségének 1000 frt. irván Egyezer forintot.

D. Végre felajánlunk Pécs szab. kir. város szegényei közötti vallásra való tekintet nélkül azonnal leendő kiosztásra 250 frt. irván Kétszázötven forintot.

A midőn a Tekintetes Tanácsot megkérem, miszerint ezen előterjesztésünk elfogadása iránt intézkedni sziveskedjék, egyszersmind kijelentem, miszerint ajánlataink elfogadását tartalmazó határozata vétele után a fentérszlezett 5300 frtot lefizetendjük. Teljes tisztelettel Erreth János.

A fentebbiekben foglalt nemes elhatározás nem szorul dícséretre, legjobban dícséri az önmagát; részünkről csak annak az óhajnak adunk kifejezést, vajha adra Isten városunknak sok oly jeles és lelkes polgárt, minőknek az alapítók magukat ez újabb nemzedékünkkel is bizonyították.

— (**Kinevezés.**) Szerdahelyi László pécsi kir. járá-bírósi joggyakornok tényleges állományu díjas honvéddháró gyakornokká nevezte tett ki.

— (**Gonosz szellemtől megszállott baptisták.**) Az Anna utca 18. sz. a van a pécsi baptistáknak főintézetük, a kik hetenkint egyszer szoktak ott összejönni, hogy ékes német nyelven didicsérlék az urat. Előzőleg mintegy 40-en voltak, de tegnap óta számuk hárommal megfogyott, mert az itt időző Mayer baptista püspök (különben asztalos legény) tegnap esti szónoklata után három hívő nonszurozott, mint kiket a gonosz szellem megszállott és őket a gyülekezet azonnali elhagyására szólította föl. A három hívő, névszerint Schaffner András szabó, Spittl József cipész és Müller Konrád bányász azonban nem akartak engedelmességet a püspök kategorikus felszólításának, lévén az imaházul szolgáló helyiség egyiköknek a lakása, hanem e helyett a rendőrséghez fordultak segítségért, a mely késő éjjeli órákban a még mind g lármázó szent gyülekezetet szétkergette. Mayer püspök ma reggel utazott vissza székhelyére, a fővárosba.

— (**A pécsi ipartestület.**) E hó 25-én délután fél 6-kor előljárási gyűlést tart a testületi helyiségben, melynek főbb tárgyai: a szegedi ipartestület kebelében fennálló érc-ipari raktári szövetséget felhívása; továbbá a hazai ipartestületek központi bizottságának meghívója és végül az országos mészáros hentes kongresszus meghívója. Ezenkívül egy indítvány fölött fognak dönteni, mely egyik előljárási tagnak kizárását hozza javaslatba a miatt, hogy cipész mester léteire nem átalja az asztalos segédeket sztrájkra buzdítani. Ezt az indítványt több előkelő iparos írta alá.

— (**Ritka vadász zsákmány.**) Pallavicini Ede örgróf somogyi uradalmanak mósói főerdése a napokban egy hatalmas királysast lőtt, szalonkalesből. A remek madár szárnyainak hossza 2 méter és 20 cm. A ritka vendég valószínűleg a Balkánokból tévedt Somogyba.

[†] A pécsi kereskedelmi és iparkamara évi jelentéséből, a mely e nemben ez évben is mint első jelent meg.

— **(Tolvaj Figaró.)** Egy csak 15 éves, s máris kitanult tolvajt fogott el ma hajnalban a rendőrség. Laudon Aladár, borbély inas Horvátics pécsi borbélynál tanulta a hajművészetet, de ő csupán e mesterséggel nem volt megelégedve, üres óráiban a betörése-tolvajlás speciális sportját űzte több kevesebb sikerrel. Matros pécsi vaskereskedő cégnél — Horvátics üzlete mellett — ősi szokás volt az, hogy éjjele körülbelül 10 frt aprópénzt hagytak a bolti kasszában, nehogy egy krajcár nélkül legyenek a kora reggel bemenő segédek; a legutóbbi időben nagy feltűnést keltett az üzletvezetőnek ama körülmény, hogy az ott hagyott pénzösszeg reggelre megfogy, hol 5 frt, hol több hiányzik. Ártatlan emberek estek gyanuba, de hiába, mert az igazi tettest fátyol borította, mely azonban ma lehullott, s bemutatta magát teljes valóságában a tolvaj: Laudon Aladár. E fiatal, de megrögzött gonosztevő nyolc-tíz esztendőben kora reggel az udvar felől rúdos ablakon bemászott a Matros-féle üzlet raktárába, onnan az üzletbe, benyult a fiókba, s mint egy maréknyi elérhető az ott levő pénzből, elemelte. Megunták már, s szégyenlették is a kereskedő alkalmazottak, a folyton ismétlődő pénzhiányt, felkérték főnöküket, állítatna valakit egy éjjel az üzletbe, hátha sikerül a tettest elfogni. Vasárnap estére egy polgári ruhába öltözött rendőr töltötte az éjszakát a vaskereskedő üzletben, de — hiába, senkisé nem jelentkezett; végre hétfőn éjjel sikeres volt az őrködés. Reggel 6 óra felé járt az idő, mikor halk csoszogást, majd közeledő léptek zaját hallotta az őrködő rendőr; elrejtőzött, s csak akkor csípte nyakon Laudon borbély inast, mikor már a pénzes fiókba nyult. A bűn útjára tért inast a rendőrség pártfogása alá vette, s hiszi, hogy az egész üzemnek, mit e gyerek folytatott nyitására jön. Eddigi vallatás után, mintegy 40 frt amaz összeg, mit Laudon Aladár a Matros-féle üzletből lassankint ellopott, miből „hermonikát“ és több apró dolgot vásárolt, s ezzel mulattatta magát „aját gyönyörűségére, sőt mitöbb, megszállta a szülők iránti szeretet, atyjának is küldött a könnyen szerzett pénzből.

— **(Öngyilkos főhadnagy.)** Votasek János, 52 ik gyalogezredbeli főhadnagy, ki néhány évvel ezelőtt Pécsen szolgált mint hadnagy, most pedig Bpsten a vezérkarhoz volt beosztva, vasárnap délelőtt a bpesti Mária Terézia laktanya ezredirodájában szolgálati fegyverrel főbelötte magát. A fiatal, rokonszenves főhadnagy öngyilkossága katonai körökben nagy feltűnést okozott, mert tisztársai nagyon szerették az ambíciós, derék katonát. Tették okát nem is sejtik.

— **(Pécs város zárszámadásai)** Abból a jó vaskos füzetből, melyet most küldöznek szét a városatyáknak és a mely a város 1894. évről szóló zárszámadásait tartalmazza, a tegnapi számunkban közlöttek kívül érdekesnek tartjuk folytatónak a következőket adni:

II. Nyugdíjalap. A tisztviselők nyugdíjalapjának vagyona az 1894-ik év végén 58124 frt 18 kr., az 1893-ik év végén 56439 frt 80 kr., tehát szaporodott az 1894-ik évben 1684 frt 38 kr. A nyugdíjalap növekedés az úgynevezett 2°/o-os törzsjáradékokkal, ellenben a 2°/o-os rendes járadékokkal s a tőkék kamataival a házi pénztárba folynak be a szabályrendelet értelmében. A házi pénztár nyugdíjak címén kihezett 16733 frtot, befolyt abba 2°/o-os járadék és kamat fejében 5107 frt 91 kr. s így a házi pénztár nyugdíjalap elégtelensége folytán ráfizetett 11625 frt 19 krt. III. Színház-alap. Ezen alap mely gyűjtésből, hangversenyek s népünnep-ek jövedelméből, a régebbi évek regale-feleségeiből származott, 1894. év május 31-ig az építési költségek által teljesen felemésztetett s tehát teljesen megszűnt. Bevétele volt 1894. jan. 1-től május 31-ig 34612 frt 25 kr. s ugyanannyi kiadása. IV. Alapítványok. A város kezelése és fenntartása alatt az 1894. év végén 24 alapítvány volt, nevezetesen: 1. Szegényintézet-alap, 2. Szegényház-, 3. Rudolphinum-, Templom-, 5. Matassa- (Jelenház), 6. Sedlmayer (öztöndij), 7. Makay, 8. Hadnagy-, 9. Erreth-, 10. Gebaur Izor, 11. Konez-, 12. Rittmayer (öztöndij) alap, 13. Farkas museum és könyvtár alap, 14. Farkas tanítói ösztöndij-, 15. Farkas népiskolai ösztöndij-, 16. Farkas csángó-, 17. Raskó polg. leányisk. ösztöndij-, 18. Raskó gymnasiumi ösztöndij-, 19. Hoffmann- (öztöndij), 20. Kiállítási- (öztöndij), 21. Reisz- (dologház), 22. Kisedevoda, 23. Gyermekekmenhely-, 24. Gründler-alap. Mindezen alapoknak vagyona az év végén a hátralékos kamatok beszámítása nélkül tett 230405 frt 15 krt és pedig készpénzben 5819 frt 02 kr. Betétekben 52632 frt 42 kr. Értékpapirokban 30775 frt 75 kr. Magán adóslevelekben 141177 frt 96 kr., összesen 230405 frt 15 kr. V. Vagyonleltár. A város törzsvagyonkönyvét a közgyűlés által kiküldött bizottság az, 1894-ik év első felében új felbecsülés alapján összeállította; e szerint a tiszta cselekvő vagyon tett az 1894-ik év június havában 5286704 frt 85 kr. Az 1894-ik év második felében több új építkezés kezdetet meg, ezek értéke azonban csak az építkezés teljes befejezése

után fognak a vagyonleltárban kitüntetettnek. Most tehát csak az új összeállítás után beállott vagyonváltozásokról van szó és pedig szaporodott a cselekvő vagyon 158264 frt 03 krral, a szenvedő vagyon 152306 frt 37 krral, marad vagyonszaporodás 5957 frt 66 kr., hozzáadva ehhez az 1894-ik évi felbecsülés után mutatkozó tiszta cselekvő vagyont 5286704 frt 85 krt, lesz az összes vagyon 5292662 frt 51 kr. A gyám-pénztári számadás is elkészítettet s a mérleget a következőkben ismertetjük: I. Követelési állás (a gyámoltak és gondnokoltak követelése.) 1. Készpénz tőkében és kamatokban 318008 frt 02 kr. 2. Betétekben és értékpapirokban a) tőke 105238 frt, b) kamat 7063 frt 13 kr. 3. Magánadóslevelekben a) tőke 75361 frt 68 kr., b) kamat 302 frt 82 kr. 4. Nem kamatozó tőkékben 86968 frt 18 kr. 5. Arany- és ezüstneműekben 565 frt 30 kr., összesen 593507 frt 13 kr. II. Az ár- és pénztári fedezete. 1. Betétek. Értékpapirok és kamatozó adóslevelek a) tőke 521214 frt 55 kr., b) kamat 8392 frt 31 kr. 2. Nem kamatozó tőkék 86968 frt 18 kr. 3. Arany és ezüst neműekben 565 frt 30 kr. 4. Visszatérítendő előlegek 291 frt. 5. Készpénzmaradvány 1282 frt 56 kr., összesen 618713 frt 90 kr. E szerint az ár- és pénztár fölös fedezete, vagyis a tartalék alap 25.206 frt 77 krt tett az 1894-ik év végével. — Igen nagy forgalmu pénztára a városnak az úgynevezett letétpénztár, melyek rendeltetése és elszámolása az átvétel idején még nem ismeretes, a zálogárverési feleslegek, a tisztai és vállalkozói biztosítékok és óvadékok, talált tárgyak és értékek stb. helyzetének őrizet alá. Ennek 1894-ik évi forgalmát az alább közölt számadatok tüntetik fel és pedig: A letétpénztárban az 1893-ik év végén őriztetett 1. Készpénzben 4750 forint 58 kr. 2. betétekben 97687 frt 92 kr. 3. Magán kötelezvényekben 14280 frt. 4. Értékpapirokban 86590 frt. összesen 203308 frt 50 kr. Bevételeit az 1894-ik év folyamán: 1. Készpénzben 130468 frt 61 kr. 2. Betétekben 210759 frt 42 kr. 3. Értékpapirokban 19350 frt. 4. Arany- és ezüstben 13 frt 62 kr. összesen 360591 frt 65 kr. Kiadott 1894-ben. 1. Készpénzben 131187 frt 09 kr. 2. Betétekben 124726 frt 64 kr. 3. Magán kötelezvényekben 3580 frt. 4. Értékpapirokban 33350 frt. összesen 292843 frt 73 kr. Tehát kezelés s illetőleg őrizet alatt maradt az év végén: 1. Készpénzben 4032 frt 10 kr. 2. Betétekben 183720 frt 70 kr. 3. Magán kötelezvényekben 10700 frt. 4. Értékpapirokban 72590 frt. 5. Arany- és ezüstben 13 frt 62 kr. összesen 271056 frt 42 kr.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi keresztre újabban adakozott: özv. Pintér Józsefné szül. Erreth Matild: 3 frt.

— **(Nem is rossz.)** A Széchenyi tér nyugati oldalán valami jósló társaság ütötte fel tanyáját egy boltban. Egész népesödület veszi sokszor körül az üzletet, s annyian óhajtik jövőjüket megtudni, hogy a szegény beszélő csupa-fej be is reked. De hát huncut a német, ha mindjárt anglus is; — a beszélő fej tulajdonosa könnyen elbánik közönségével, — beereszt egyszerre 20–20 at, ennek a húsz embernek egyszerre, egy-ugyanazt jósló a tudós fő, s mikor aztán egy kicsit bevoltak, kiküldi közönségét, s jön be újabb húsz...? s ez történik Pécsen, a Széchenyitérén?

— **(A város borzas akácfái)** Sok a dolga a városi hatóságnak, az bizonyos, nem csuda tehát, ha megelégednek egyes alárendeltebb teendők elvégzéséről, ne vegye tehát rossz néven, ha ez uton hívjuk fel figyelmét a Széchenyi- és Majláth-tereken lézengő arva akácfák ápolatlan voltára. Úgy néznek ki ezek a szegények tavalyi száraz maghüvelyekkel rakott hosszú ágaikkal, mint a fészületlen kócos parda. Legfőbb ideje már, hogy megfésüljék őket a lyesó olóval, mert bizony nem nagy diszére lesznek a városnak a zöld lombátorból kikandikáló száraz kórók.

— **(Az első pécsi veterán egyesület újabb alapító tagja)** Frigyes főherceg ő ténsege az 52. sz. házi ezredünk tulajdonosa, 50 frtot küldött az egyesületnek s egyszersmind megengedte, hogy neve az egyesületi anyakönyvben megörökítve legyen. Az egyesület megható szavakban fejezte ki föliratában köszönetét nemes adományért a főhercegnek.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** ma délután új házában első alkalommal tartotta ülését Littke József elnöke alatt. A ki bejelenti, hogy a pécsi iparos tanonc kiállítás céljaira 30, a nagyatyára 15, a mohácsira 20 koronát utalványozott jutalomdíjakra a kamara részéről. Bejelenti továbbá, hogy a kamarai alkalmazottak nyugdíjalapjából az építkezések céljaira 6000 frtot vett fel kölcsön. Ezután Engel Zsigmond kamarai tag sürgős indítványt jelentett be az iránt, hogy a kamara épületével szemközt épülő színházi feljáró, mint a kilátást rontó, különben is felesleges és disztelen toldalék-épület eltávolíttassék. Elnök kijelenti, hogy megpróbálja a segítséget részint a szünügyi bizottságnál, részint a városi közgyűlésnél. Több rendbeli miniszteri leirat felolvasása után Nagy-Harsány község helypénz-

szedési díj-szabása, valamint Berkesd községnek két marhavására vonatkozólag pártoló felterjesztés intézetik a keresk. miniszteriumhoz, ez utóbbi határozat szavazattöbbséggel hozatott. A háziiparnak az ezredévi kiállításán való méltó képviseltetése tekintetében a kamara saját hatáskörében fog intézkedni, hogy az itteni háziiparkikkek képviselő legyenek a kiállításán. Az egyetemes kamarai ülések, bár azokat a miniszter szükségesnek nem tartotta, mégis csak meg fognak tartatni, a mennyiben a kamarák saját hatáskörükben más-más helyen tartanának egyetemes üléseket, és az első ilyen ülést Pécsen tartanák meg a kamarai épület ünnepélyes felavatása alkalmával. Ez irányban az elnökség felhatalmazatik a kellő lépések megtételére. A kolozsvári kamara átirata a gyógyárukkal való kereskedés tárgyában kibocsátott kormányintézkedés ellen hasonló felirattal pártolatik. A múlt évi zárszámadások szerint a kamarai hás-épitésére eddig kiadott 53.500 frt; a múlt évi meg-takarítás 930 frt volt. Az összes bevétel 64.249 frt, a kiadás 56.579 frtot tett ki. A pécsi ipartestület a kisebb iparosok kiállítására tekintetében kéri, hogy a főispán intézzen egy felhívást a közönséghez a nagyobb részvétel szempontjából. Az országos kereskedelmi csarnok keleti kirándulásában, mely május 26-án rendezetik, a lapok útján ajánlatik a részvétel a kamara tagjainak. Az információ-iroda létesítése tárgyában beadott indítvány egy országos kongresszuson lesz elintézendő. Az ülés fél ötkor ért véget.

— **(Hajóösszeütközés a Dunán.)** Könnyen véget érhet a hajóösszeütközés történet ma Mohács mellett. Az Eggenhofer és társai tulajdonát képező „Fulton“ nevű gőzös, Rosmayer tolnai hajótulajdonos „Ferkó“ nevű gőzöseivel a szénrakhelyről elindulva, a Duna közepén összeütközött. A „Ferkó“ kapitánya lélekjelenlétének köszönhető, hogy semmi nagyobb baj nem történt. A kapitány az összeütközés pillanatában ügyes kanyaralattal más irányt adott hajójának, s ezzel a katasztrófa el volt hártva.

— **(Különös meggyfa-virág.)** Hosszú-Hetényben ma reggel halva találták Sümegi János ottani gazda embert, a kinek bizonyos lopási ügyek miatt be kellett volna vonulni zártkörű társaságba. Ezt azonban Sümegi uram nem várta be, mert a kertjében levő meggyfára még tegnap éjjel felkötötte magát s ma reggel már csak a beállott halált konstatálhatták a kihűlt testen. Mégis csak zöld ágra jutott.

— **(A batói nagy kaput)** A batói gazdagon termő szántóföldeken hívő márciusi napon vetettek s a gazdatiszt ott őrködött a magasórok felett; egyik pillanatban erős éjszaki szél támad s rákiált a napszámban dolgozó polgárra:

— Hallja kend János?
— Igen is hallom ispán ur!
— Menjen be a kastélyba s hozza ki a nagy kaputomat!

Utra indul a küldött, de nagyon sokáig késett s az ispánt már majd megvette az Isten hidegje.

Vár az ispán... csak vár, de a kaput nem érkezik!

Valahára jön ám a postás... az ispán nézi... nézi... s nem tudja, mi az istennyilat cepel?... Végre nagy izzadtan odaér s ledobja a szántásra terhét, mondván az ispánnak:

— Megkérem alásnan az ispán urat! a kis kaput befészittem, de a nagy kaput nem bírtam el... Megtörtént!

— **(Nyári menetrend)** Mint értesülünk, a magyar államvasutak igazgatósága f. év május 1-től kezdődőleg új menetrendet adott ki, melyből a következőket adjuk:

A budapest—fiumei vonalon. Budapest központi pályaudvarról a jelenlegi menetrendnél este 8 óra 50 perckor, az új menetrendnél este 8 óra 30 perckor Fiuméba induló személyvonatnál, Budapest és Új Dombóvár között a szomszédos forgalmu menetjegyeknek használata kizáratik.

Az újdombóvár—bosznabrodí és a borovo—vukovári vonalokon, a jelenlegi menetrend szerint április 30-án Pécsről este 8 óra 13 perckor Bród felé induló személyvonat mint ilyen csak Dályáig közlekedik, onnan azonban még május 1-én éjjeli 12 óra 26 perckor folytatónak mint külön személyvonat indittatik Boszna Bródra, a hová reggel 4 óra 16 perckor érkezik.

Ezen különvonathoz csatlakozással Borovo és Vukovári között május 1-én mindkét irányban egy-egy külön személyvonat fog közlekedni, mely Vukovárról Borovóra éjjel 12 óra 10 perckor, Borovó-ról Vukovarra pedig éjjeli 1 óra 10 perckor indul.

Végül a jelenlegi menetrend szerint Boszna-Bródról éjjel 10 óra 58 perckor Eszék felé induló személyvonat április hó 30-án csak Bródig fog közlekedni.

A zágráb—bosna brodi vonalon. Az új menetrend szerint Zágráb m. á. v. pályaudvarról éjjel 11 óra 24 perckor Sunja—Doberslin felé induló új vonat április 30-án már Zágrábról indittatik. Ellenben a Sunjáról Zágrábra reggel 4 óra 14 perckor érkező új vonat május hó 1-én Sunjáról még nem fog bevezettetni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április 23-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ülés elején Szilágyi elnök bemutatja Zichy Jenő gróf levelét, melyben a zsidói utazására öt havi szabadságot kér Ugron Gábor és Madarasz József szerencsét kívántak a nemes grófnak történelmileg fontos utjához, a ház pedig a kért szabadságot egyhangúlag megadta. Bemutatta ezután a házelnök Kossuth Ferenc, megválasztott tapolcai képviselő megbízó levelét, mit a közjogi ellenzék zajos eljénzással fogadott. A bemutatott megbízó levelet a ház kiadta az igazoló bizottságnak. Ezután Lukács miniszter benyújtotta a budapesti földalatti villamos vasutról szóló törvényjavaslatot, mely a pénzügyi bizottsághoz utasított. — Ezután Bessenyei Ferenc a közoktatásügyi bizottság jelentését terjesztette elő a vallás szabad gyakorlatairól szóló törvényjavaslat tárgyában s kéri ennek az osztályok mellőzésével leendő napirendre tüzését. Ugyanezt a kérelmet terjeszti elő Veszter Imre az igazságügyi bizottság nevében. Elnök kimondja, hogy ezt a javaslatot a képviselőház folyó hó 26 ki ülésében fogja tárgyalni. — Ugron Gábor a napirend előtt felszólal a Sima Ferenc képviselő ellen elkövetett inzultus tárgyában s az esetben a mentelmi jog súlyos megsértését látja. Elnök kimondja, hogy az ügy a mentelmi bizottsághoz utasított. Perczel Dezső belügyminiszter kijelenti, hogy ez ügyre vonatkozólag az információkat a legrövidebb idő alatt beszerzendi. — A csütörtöki ülés napirendjének megállapítása után Ugron Gábor a kormánytól részletes felvilágosítást kér a képviselőház munkaprogramjára vonatkozólag. Bánffy báró elmondja ismeretes programját, mely szerint a ház a nyári szünetet megelőzőleg pünkösdtől tartaná utolsó ülését: június hó 5-én vagy 6-án összejárnak a delegációk. Ugron Gábor és Horánszky felkéri a ház elnököt, hogy a kuriai bíróságról szóló javaslat tárgyalására kiküldött bizottságot sűrűsse a tárgyalás befejezése iránt. Szilágyi kijelenti, hogy ezt már megtette, de a bizottságnak azóta nem volt ülése.

Művészet, irodalom.

„Az Én Ujságom” 17. száma a következő tartalommal jelent meg: Nagypóéknaál, elbeszélés Benedek Elektől. — Régi dal, költemény. — Közmondások. — Levél a szerkesztő bácsihoz, írta Sári néni. — A bujdosó macska, mese írta Garabonciás diák. — Jaj de szép dal, költemény Pósa bácsitól. — A nagymamák, írta Miklós bácsi. — Milike vigyázz, költemény Herman Ottónétól. — Juliska harisnya, elbeszélés írta Kővér Ilma. — Egy kis fejtörő. — A szerkesztő bácsi postája. „Az Én Ujságom” előfizetési ára évenként 1 frt. Mutatványszámokat kívánatra bárkinek ingyen küld a kiadóhivatal. (Andrássy ut. 10. sz.)

1286. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetemény.

A sásdi kir. járásbíróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Némethy József utóajánlata folytán, Cseke István és neje Zak Anna végrehajtást szenvedők elleni 60 frt, 8 frt, 9 frt 50 kr. és 14 frt 40 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. bíróság területén levő Komló határában fekvő a komló 41. sz. tkvben foglalt 469. hszsz. fekvőségre 10 frt, a 663. hszsz. fekvőségre 24 frt, a 896. hszsz. fekvőségre 10 frt, a 880. hszsz. fekvőségre 46 frt, a 413. hszsz. szőlőre 1 frt 50 kr, az 1028. hszsz. fekvőségre 2 frt 50 kr és az 1064. hszsz. fekvőségre 2 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést eirendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanokon kívül a 469 és 846 hszsz. fekvőségek **az 1895. évi május hó 22. napján délelőtti 10 órakor Komlóban a birói lakban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak, a többi ingatlanok az ajánlattevő által tett ígéreten alul el nem adatnak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1 frtot, 2 frtot, 1 frtot, 4 frt 60 krt, 5 frt 20 krt, 16 frt 80 krt és 4 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényeikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon, 1895. évi április hó 6. napján. A kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Warga Jenő
kir. járásbíró.

TÁVIRATOK.

— **Uj főrend.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai hivatalos lap közli Tóth Lőrinc nyugalmazott kuriai bírónak kinevezését a főrendház elthossziglani tagjává.

— **A nuncius Nagyváradon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Agliardi pápai unciust Nagyváradon a papság és a nagy közönség lelkes ovációval fogadta. A vasutról a város összes harangjainak zugása közt vonult a püspöki palotába, hol Schluach bíboros teljes ornátusban várakozott rá s a legszívebben üdvözölte magas vendégét.

— **Bizalom Plenernek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztrák szabadelvűek bizalmat szavaztak Plenernek s buzdították, hogy a megkezdett uton bátran haladjon tovább a reakció elleni küzdelemben.

— **Az Eichinger-pör.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi ügyvéd-gyilkos perének tárgyalását ma a közönségnek mindinkább fokozódó érdeklődése mellett folytatták. A hallgatóság sorában feltűnő nagy számban voltak képviselve a katonatisztek, ott volt annak a tüzérezrednek parancsnoka is, ki alatt Eichinger szolgált. A tárgyalás megnyitásakor az elnök kihirdeti a törvényszék határozatát, hogy vádlott feleségét a tárgyalásra nem idézik meg. Eichinger megmarad a vizsgálat alatt tett ama vallomása mellett, hogy a revolvert azzal a szándékkal vette, hogy öngyilkosságot fog elkövetni. A tanúk kihallgatása után felolvasták az orvos-szakértők véleményét, mely szerint Eichinger elméleti állapota teljesen normális. A tárgyalást folytatják.

— **Fáklyásmenet a szerb királynak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Nisben időző Sándor király tiszteletére tegnap fényes fáklyásmenetet rendeztek, melyet az ifjú király meghatóttan köszönt meg.

— **Csillaghullás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király Gömör y miniszteri tanácsosnak a Lipót-rend lovagkeresztjét adományozta.

Levélíró: SAUTTER GUSZTAV

Felolvasó-szerkesztő: PLEININGER FERENC

TAJZS JÓZSEF
kiadó

Marxreiter

ajánlja a legújabb mintákkal dusan felszerelt szoba-, dísz- és templom-festészeti üzletét.

Szolid munka, jutányos árak.
Pécsett, Zrínyi-utca 3. sz.

Rosenzweig B. és Társa

villanyos műszaki gyár nagyban-kisinyben.

(Budapest VIII., József-körút 30-32.)

Ajánlják magukat házi táviradók, telefonok, villámhárítók, valamint villamos világítás berendezését a legmérsékeltőbb árak és több évi kezesség mellett. Ugyszintén eladása és szétküldése az összes elektro-technikai cikkeknek legolcsóbb gyári áron. Mindennemű javítások elfogadtnak. Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

2822. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetemény!

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Pécsi Takarékpénztár végrehajtónak Fischer Sándor végrehajtást szenvedő elleni 1000 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Szalánta község határában fekvő a szalántai 144. sz. betétben felvett L. 225. hsz. 75. sz. házra, bel-öségre, 226. hsz. kertre 1849 frtban az árverést eirendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi május hó 11. napján déle 10 órakor Szalánta község biró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 184 forint 90 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1895. évi február hó 4. napján.

Vodicska albiró ur helyett
Bogyny Pongrácz.
kir. társzéki biró.

ZONGORA RAKTÁR

kölcsönző
INTEZET

THIERFELDER A. BÉCS

VIII. Burggasse 71.

Legnagyobb raktár zongora és harmóniakban.
Eladás készpénzfizetés és részletfizetésre.

Olcsó kölcsön díjak.

Bécs és a vidék részére